

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 75

Dodatek tygodniowy do Nr. 8356 z dnia 18 grudnia 1927.
pod redakcją Narcyza Süßermanna.

Na marginesie aktualności.

JESZCZE JEDNO NADZWYCZAJNE ZGROMADZENIE PZPN. — GDZIE TKWI WADA NASZEJ LEKKO-ATLETYKI? — ZMARNOWANA SPOSOBNÓŚĆ.

Lwów, 17. grudnia.

W niedzielę, 18. bm. odbędzie się w sali magistratu krakowskiego o g. 9.30 rano nadzwyczajne walne zgromadzenie PZPN-u. Zebranie to ma przygotować grunt do zawarcia definitywnej umowy z Ligą i zlikwidowanie rozłamu w piłkarstwie. — Tyle powiada krótki komunikat!

A więc znów jedno zebranie z obiecującym programem definitywnej likwidacji rozłamu. Ileż to podobnych posiedzeń i zebrań mieliśmy już w ciągu roku?! Ile razy zwołano nas biuletynami o sfinalizowaniu ugody, by po krótkim czasie przystąpić znów do dzieła ab ovo?!

Czy inicjatorowie tych wszystkich posiedzeń, komisji delegacji itp. u rządów nie zdadzą sobie wreszcie sprawy z kornizmu ich poczynań, których skutki są niestety tragiczne? Co ma sędzić o całym ruchu piłkarskim postronny Czytelnik nie orientujący się w tajnikach „zawodowych”, czytając od szeregu miesięcy zbijające się i sprzeczne ze sobą rewelacje? Obawiamy się, że nad tym wszystkim nie będzie się zbyt rozsławiać, lecz dojdzie do prostego wniosku, iż ludzie kierujący nawa piłkarską nie dorosli do swego zadania!

Co przyniesie nam zebranie krakowskie? — Na pytanie to doprawdy trudno odpowiedzieć, choćby ze względu na to, że nie ma zdaje się w Polsce człowieka, któryby się wyznawał w obecnym chaosie. Faktem jest, że większość klubów ma dość całej walki i chciałoby wreszcie rozpocząć normalną pracę o widocznych celach. Zdawałoby się, że nie ma zatem nic łatwiejszego, jak zawiesić broń na kolku i przystąpić do codziennej pokojowej orki. Tak by się zdawało! Ale od czego są ci wszyscy nasi dyplomaci, delegaci i komisarze od macenia wód? Dla nich gra nie jest jeszcze skończona, to też nie wątpimy, że i niedzielne zebranie PZPN-u nie rozwiąże problemu, a co najwyżej ustyszmy nowe postulaty, na podstawie których możnaby przystąpić do rozpoczęcia — przed miesiącami jeszcze rozpoczętych — rokowań!

*

Znajdujemy się w okresie walnych zgromadzeń. W najbliższą niedzielę zdawać będzie rachunek z całorocznej działalności Lw. Okręgowy Zw. Lekko-Aletyczny. LOZLA. należy do instytucji, na które się od szeregu lat narzeka, które się z każdym nowym sezonem reformuje i sennie, by po roku dość do przekonania, że wszy-

stko zdało się psu na buty. I dzisiaj przygotowuje generalny atak na dotychczasowych władców. Usłyszą oni parę słuszych i niesłuszych słów prawdy i w osłateczności pójdą „w duraki”, by ustąpić miejsca nowym ludziom, pełnym zapału i energii... aż do czasu, w którym przyjęte im się zelektną z nagą rzeczywistością i walć bezowocnie łbem o twardą ścianę.

Ne mamy bynajmniej zamiaru chronić działalności tegorocznego Zarządu LOZLA, ale należałoby się zastanowić, czy winnych szukać należy tylko u głowy.

Spoglądając na cały ruch lekko-atletyczny sine ira et studio, bez jakichkolwiek uprzedzeń klubowych czy osobistych, dojdziemy do przekonania, że sanację należałoby rozpocząć od podstaw. Najgenialniejszy wódz nie zdziała niczego, jeśli nie ma żołnierzy. A właśnie tych żołnierzy, tych podstawowych jednostek brak naszej lekko-atletyce. Podstawą jednostką w sporcie jest sekcja klubowa. Jaki długo sekcje lekko-atletyczne klubów nie znajdują się na odpowiedniej stopie, tak długo nie może być mowy o pracy na szerszą skalę. Cóż pomogą na pięć nijsze plany, gdy brak wykonawców! Dlatego też uważamy, że całą energję należałoby przede wszystkim skupić na pracy wewnątrz klubów. Dobra sekcja lekko-atletyczna da sobie radę i wyhaje się nawet bez opieki i poparcia LOZLA. Natomiast najgenialniejszy Zarząd niczego nie zrobi, jeśli dyspozycje jego trafiać będą w próżnię!

Czego nam potrzeba, to mniej górnolotnych słów, wielkich planów, a więcej solidnej, metodycznej pracy u

fundamentów. To też przyszył Zarząd LOZLA, jeśli zechce spełnić swe zadanie, będzie musiał skierować całą swą uwagę na rozbudowę i organizację sekcji. Przyjdzie mu to tem łatwiej, że zasiadać w nim będą ludzie, zajmujący również we własnych klubach kierownicze stanowiska.

*

Mało komu wiadomo, iż nie wiele brakowało, a Lwów miałby lokalny przedolimpijski ośrodek piłkarski. Inicjatorem tej zdrowej myśli był por. Baran, który nie mógł jakoś zrozumieć, dlaczego wszyscy czynią intensywne przygotowania do olimpiady, a tylko piłkarze śpią. Nie namyślając si długo, zwołał por. Baran konferencję, na którą, miano ustalić szczegółowy plan pracy przy wydanej pomocy ośrodka w. f. DOK. VI, który od klubów niczego nie żądał, jak tylko postawieniem do dyspozycji odpowiednich zawodników. Zdawałoby się, że kluby bez namysłu przystaną na prożycie i postarają się wykorzystać ją jak najlepiej!

Ale od kiedy to wymagać można od klubów piłkarskich zdrowej logiki? Na konferencję stawili się więc tylko delegaci Pogoni i Hasmonci, absentowali się Czarni i LZOPN.

Nieobecność LZOPN., zajętego praw dopobnie układaniem kartoteki, niktogo nie zdziwiło, ale jak wytłómaczyć Czarnych? Zdaje nam się, że, bez względu na obrót, jakiby wzięła sprawa lwowskiego ośrodka piłkarskiego, kilkumiesięczna, metodyczna zimowa zaprawa przydałaby się graczom Czarnych nie mniej niż każdemu innemu.

N. S.

Cały Lwów spotka się jutro na „Gdańsku”

WYSTĘP AZS-u WZBUDZA NIEBYWAŁE ZAINTERESOWANIE.

Lwów, 17 grudnia.

Monotonja przymusowych wakacyj przerwana zostaje wspaniałą imprezą sportową, która zelektryzować powinna cały Lwów. Lwowski Okręgowy Zw. Hokeja lodowego w porozumieniu z sekcją Pogoni i LTL ważył się na wielki krok! Nie licząc się z ryzykiem zaprosił mistrzowską drużynę Polski, słynny AZS warszawski na dwukrotny występ.

Występ warszawiaków ma dla lokalnego sportu hokejowego przełomowe znaczenie. Drużyny nasze skazane dotychczas na samowy-

starczalność, nie miały skąd czerpać impulsów do dalszego rozwoju. Osiągnęły one pewien poziom i dalej trudno było ruszyć, ponieważ brakło lepszych wzorów, brakło nauczyciela. Zadanie to spełnić ma jutrzejszy dwukrotny występ AZS-u, który szczerze mówiąc, pokazuje dopiero graczom i publiczności naszej

jak właściwie grać należy.

Kapitan Związkowy p. Adamowski, bawiąc w zeszłym roku we Lwowie, zwrócił drużynom naszym uwagę na szereg nieprawidłowości i zasadniczych błędów, popełnianych po

prostu w nieświadomości. Teorja nigdy nie jest w stanie zastąpić praktyki, dlatego też po jutrzejszym występie AZS-u obiecujemy sobie bardzo wiele, tembardziej, że sportowcy lwowscy odznaczają się zwykle wielką pojętnością i udzielone im lekcja napewno nie pójdzie na marne.

Z występów AZS-u skorzystają jednak nie tylko gracze, ale też i publiczność.

Z dumą stwierdzić możemy, że mało jest w Polsce miast, gdzieby publiczność wykazywała tak wielkie zrozumienie dla wszelkich poczynań sportowych, jak właśnie we Lwowie. Publiczność nasza ma jednak jedną wadę — o ile w danym wypadku mówić można o wadzie. — Publiczność lwowska jest wybredną i nie daje się brać na łada „kawaly”. Orientuje się ona doskonale, gdzie tkwi prawdziwa wartość, a co jest tylko przereklamowanym humbugiem. Dzięki temu zmyślni krytycy przyjazd AZS-u wzbudził w mieście naszym nadzwyczajne zainteresowanie.

Drużyna Akademickiego Związku Sportowego zrobiła wprost niebywałą karierę.

W ciągu kilku lat przemieniła się z nieznanego kopcuszką warszawskiego na prawdziwego potentata, z którym liczy się cała Europa. Metamorfozę tę ma ona do zawdzięczenia pilnej pracy wybitnym jednostkom, a przede wszystkim kierownikowi swemu p. Adamowskiemu. Pan Adamowski, wykształcony na prawdziwej szkole kanadyjskiej, wpoił w towarzyszy swych właściwy styl i umiejętność gry, którą zachwycali się już najwybitniejsze centra sportowe starego świata. O klasie p. Adamowskiego świadczy wymownie wstawienie go do reprezentacyjnej drużyny Europy przeciw Kanadzie w ubiegłym roku we Wiedniu.

Obok Adamowskiego

posiada AZS w składzie swym jeszcze takie gwiazdy jak Tupalski, Czaplicki, Zebrowski, Kowalski, Kulej, Nowikow i Krygier.

Dla orientacji pozwolimy sobie jeszcze podać parę wyników osiągniętych przez AZS. W turnieju w Chamonix remisują z Paris Canadiens 2:2, również z reprezentacją Francji grają 2:2, z mistrzem Szwajcjarji „Davos” grają 2:2, a w rewanżu zwyciężają 4:2. W mistrzostwach Europy rozegranych we Wiedniu biją Węgry 6:1, przegrywają z Niemcami 2:1, z Austrią 3:1, natomiast finiszują z Belgią 2:2 i z Czechosłowacją 1:1, obsadzając w rezultacie czwarte miejsce. Wystę-

